

Reportage

The culture volgens Robin Abrafi

‘De grenzen openbreken van wat kunst is’

Ik ontmoet Robin Abrafi in de nieuwe locatie van HipHopHuis, bij Kunstinstituut Melly in Rotterdam. Zij is daar sinds een jaar programmacoördinator.

Wat betekent the culture voor jou?
 Voor mij voelt het niet als iets wat ik met één woord kan omschrijven. Het is deels een gevoel, het is deels iets wat er gewoon is. Voor mij is the culture een fysieke en mentale ruimte voor expressie in kunst, muziek en looks, outfits en fashion, dans en community. Het is voor mij veel meer dan alleen hiphop. Hiphop speelt een grote rol, maar the culture omvat een bredere beweging. Ik vind het een mooiere term dan ‘urban’, omdat het meer ruimte biedt voor een inclusievere en diepere betekenis.

Als dj ligt jouw focus op muziekstijlen als Baile Funk en Amapiano. Past dat voor jou ook binnen the culture?

Ik dj meer vanuit house en een elektronische sound en dat is naar techno gegaan, maar ook naar Afro-House en Amapiano. Ik ben begonnen met dj'en in de coronatijd. Toen woonde ik in Ghana. Dj'en in Ghana is heel erg *community focused*. Het is draaien bij *community events* of op openingen van *fashion* en *art shows*. Het communitydeel heb ik nu gevonden in het programmamaken en coördineren. Ik zou mezelf niet meer per se bestempelen als dj. Ik maak programma's voor en ik doe ook onderzoek naar BIPOC (Black, Indigenous, People of Color, red.) en queer culture. En dan specifiek the culture en de clubcultuur. Voor HipHopHuis coördineer ik de programma's: van *dance battles* tot *power talks* en exposities. Mijn uiteindelijke doel is de grenzen openbreken van wat kunst is. En het toegankelijk maken voor mensen zoals ikzelf. Mensen van kleur, queer mensen, maar ook mensen om me heen die net als ik die grenzen proberen te doorbreken. Inspiratie haal ik uit de mensen om me heen: de *community*. Maar ook vanuit *the continent*.

Ervaar je obstakels als het gaat om financiering?

Als maker die in een snel veranderende cultuur werkt, merk ik dat we te vaak moeten wachten op goedkeuring of financiering voordat we iets in gang kunnen zetten. Dit vertraagt de vooruitgang en houdt ons gevangen in een systeem dat niet

Wendeline Flores

aansluit bij de urgentie en de dynamiek van wat er in the culture gebeurt. Ik zie dat veel makers in deze sector vastlopen hierdoor. Het is niet alleen de taal die we moeten leren om door de fondsenwereld heen te bewegen, maar ook het lange proces en de onzekere uitkomst die ons werk soms remt.

Welke samenwerkingen ga je aan?

Ik werk graag samen op een gelijkwaardige manier, ik vind het heel fijn dat het niet uitmaakt wie binnen het team met wie spreekt, maar dat er gewoon een sterke samenwerking uit voort kan komen. Mijn voorkeur gaat altijd uit naar werken met makers van kleur en organisaties die dezelfde kernwaarden hebben als ik. Die kernwaarden zijn voor mij gelijkwaardigheid, beiden water bij de wijn kunnen doen, echt *collaborating*, diversiteit niet als *tool* of een soort *greenwashing* gebruiken. Ik vind de combinatie van loondienst en makerschap heel prettig. Daardoor heb je in je makerschap meer ruimte om keuzes te maken en voel je niet steeds een kapitalistische druk om te overleven.

En hoe balanceer je die twee?

Sinds ik hier begonnen ben, heeft mijn makerschap op een lager pitje gestaan, omdat we zoveel doen bij HipHopHuis bleef er weinig tijd over. Ik merk dat ik wel heel veel *purpose* en voldoening haal uit mijn werk. Ik zie mezelf echt als maker, curator, onderzoeker en ondernemer. Ik denk dat een stukje ondernemerschap zeker in the culture nodig is. Dj'en was voor mij een hele mooie brug en een connectie met *communities*. Mijn werk is niet alleen gericht op creatie, maar ook op het bouwen van platformen.

Voel je je vrij om uit te oefenen wat je wil doen?

Ik zoek het op, maar vrijheid om te creëren in een land waar geen volledige vrijheid is voor mensen van kleur is beperkt. Ook blijft het ingewikkeld dat we dingen creëren die vaak beoordeeld worden door mensen die niet dicht bij de gemeenschappen staan die we vertegenwoordigen. Maken is een intiem proces, en het is

belangrijk dat de context waarin iets wordt gemaakt en gepresenteerd, ook wordt begrepen door degenen die het beoordelen.

Heel veel dingen die in the culture gebeuren kunnen tegenover een fonds moeilijk verantwoord worden, zoals iets willen organiseren voor uitsluitend mensen van kleur. Het gaat om kernwaarden, maar er zijn organisaties die die kernwaarden niet hebben en niet begrijpen waarom dat nodig is. Ja, het is in zekere vorm niet toegankelijk, maar dat is soms ook de bedoeling. Er zou meer vertrouwen moeten zijn in makers binnen the culture.

Veel makers worden niet volledig begrepen of ondersteund in hun werk. Mijn boodschap is altijd: kom langs, ontmoet de makers, ervaar de kunst en zie de diepere waarde van wat we creëren. Het is belangrijk om te erkennen dat kunst en cultuur een breed spectrum vertegenwoordigen, en dat iedereen die binnen die ruimte werkt, een waardevolle bijdrage levert. •

Wendeline Flores
is curator en historica. Zij houdt zich bezig met Caribische culturen en de doorwerkingen van het koloniale en slavernijverleden

Robin Abrafi. Fotografie: Elizar Veerman